

องค์ประกอบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Administrative factors of Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand

วนศาสตร์ วัฒนากุลลี¹, ธรินทร์ นามวรรณ², ดุสิต วิพรรณะ³

Wanasart Wattanasakullee¹, Tharinthorn Namvan², Dusit Vipanna³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีเป้าหมายของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาค้นคว้า แนวทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จในการทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ที่สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 81 วิทยาลัยผู้บริหาร จำนวน 24 ท่าน ครูผู้สอนจำนวน 286 ท่าน รวม 310 ท่าน โดยมีการสุ่มแบบ หลายชั้น (Multistage Random sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธีการหาความตรงเชิงเนื้อหา ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับการดำเนินการบริหารคุณภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าระดับการปฏิบัติในการบริหารคุณภาพในสถานศึกษาที่สูงเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X}=4.26$) รองลงมาคือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X}=4.24$) และด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุน ($\bar{X}=4.23$) ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($\bar{X}=4.14$)

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Educational Administrator, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Asst. Prof. Dr. Faculty of Education, Mahasarakham University

³ Lecturer, Faculty of Education, Mahasarakham University

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) การบริหารที่มีคุณภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความตรงเชิงโครงสร้างพิจารณาได้จากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดลได้แก่ $X^2=1409.819$, $df= 1336$, $X^2/ df= 0.0785$, $p = 0.598$, $CFI = 0.981$, $TLI = 0.978$, $RMSEA = 0.014$, $SRMR = 0.070$, $WRMR = 0.321$ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบ (b) ขององค์ประกอบทั้ง 7 ด้านพบว่าค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ -0.290 - 0.833 โดยตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดคือ ด้านภาวะผู้นำ (Leadership) ($b= 0.833$) ด้านการฝึกอบรม (Training) ($b= 0.711$) และด้านติดต่อสื่อสาร (Comm) ($b= 0.508$) ตามลำดับ

3. การพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาระหว่างตัวแปรการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ กับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตัวแปรองค์ประกอบการบริหารคุณภาพที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ มี 4 ตัวแปรได้ร้อยละ 66.3 โดยปรากฏตัวทำนายที่เด่นชัดมากที่สุดคือ ด้านการวัดผลและประเมินการปฏิบัติงานซึ่งมีน้ำหนักในการทำนาย (β) = .407 รองลงมาเป็น ด้านการทำงานเป็นทีม มีน้ำหนักในการทำนาย (β) = .367 ด้านวัฒนธรรมองค์กร มีน้ำหนักในการทำนาย (β) = .222 และ ด้านการศึกษาและการฝึกอบรมมีน้ำหนักในการทำนาย (β) = -1.30 ตามลำดับสามารถเขียนสมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_{total} = .407X_6 + .367X_2 + .222X_7 - .132X_1$$

คำสำคัญ: องค์ประกอบการบริหาร, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the guideline on administration of Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand, 2) to study the confirmatory factor of administration in Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand, 3) to create the predicting equation of the success factors in administration in Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand that influenced the internal quality assurance according to the vocational education standard. The sample were 81 college administrators and 286 teachers, using the multi-state sampling technique. The research instrument was questionnaires with Item-Objective Congruence (IOC) scores 0.60-1.00. The data were statistically analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, Confirmatory Factor Analysis (CFA), and Multiple Regression Analysis (MRA) by employing the Package Program. The research findings were as follows:

1. The guideline on Administration of Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand, as a whole was rated at a high level ($\bar{X}=4.20$). Having been separately

considered in each aspect were also rated at a high level and their mean values were ranged in descending order as follows: the aspect of communication ($\bar{X}=4.26$), the aspect of teamwork ($\bar{X}=4.24$), the aspect of support structures, and the aspect of Organizational Culture ($\bar{X}=4.14$)

2. The result of analyzing confirmatory factors on Administration of Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand reviewed that there was construct validity or congruence with the empirical data. This could be considered from statistical values used for checking and the model validity including: $\chi^2=1409.819$, $df=1336$, $\chi^2/df=0.0785$, $p\text{-value}=0.598$, $CFI=0.981$, $TLI=0.978$, $RMSEA=0.014$, $SRMR=0.070$, $WRMR=0.321$. When considered in the factor loading, all seven factors loading were significant at .05 level, ranging from -0.290 - 0.833 . The highest factor loading were Leadership ($b=0.833$), Training ($b=0.711$), and Communication ($b=0.508$), respectively.

3. Forecasting effectiveness of quality administration according to vocational Education Standards between variable factors of total quality management and the administration effectiveness according to vocational Education Standards in Private Vocational College Quality in the Northeast of Thailand. There were 4 variable factors of quality administration was 66.3 percent has been selected to the equations. The best predictors appeared most pronounced were ranged in descending order as follows: the aspect of Measurement and evaluation of operations, which have a weight in the prediction (β) = .407, the aspect of teamwork have a weight in the prediction (β) = .367, the aspect of Organizational Culture have a weight in the prediction (β) = .222, and the aspect of Education and Training have a weight in the prediction (β) = -1.30, respectively. Can be written the regression equation used to predict were as follows:

$$\hat{Y}_{\text{total}} = .407X_6 + .367X_2 + .222X_7 - 1.32X_1$$

Keywords: Administrative factors, Private Vocational College

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดให้มีรากฐาน เพื่อให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีทิศทางการบริหารอย่างเดียวกัน คือ การบริหารงานให้บรรลุความสำเร็จตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพและประสิทธิผลการบริหาร จำนวน 7 มาตรฐาน คือ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษาด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริม

สอบและประเมินผลคุณภาพและประสิทธิผลการบริหาร จำนวน 7 มาตรฐาน คือ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษาด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริม

สร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกและด้านการประกันคุณภาพการศึกษา(สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2554: 6) ซึ่งขณะนี้สถานศึกษาได้ปฏิบัติการบริหารคุณภาพมาระยะหนึ่งแล้วแต่ยังไม่ได้มีการประเมินคุณภาพการบริหารงานตามมาตรฐานดังกล่าว

การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมคนให้เหมาะสมกับงานและอาชีพ โดยให้รู้จักที่จะเลือกงานให้ตรงกับความสามารถของตน อีกทั้งสามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการอาชีวศึกษา จึงเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในปัจจุบันเทคโนโลยี ทางการเกษตร อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาให้เป็นการอาชีวศึกษาเพื่ออาชีพในสถานการณ์ปัจจุบันอย่างแท้จริงเพื่อให้ทันต่อความเจริญและวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาถึงความต้องการและการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาติ จะเห็นได้ว่าการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสนองความต้องการและการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของชาติ โดยที่การอาชีวศึกษาเป็นแหล่งผลิตแรงงานที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอ กับความต้องการด้านตลาดแรงงานประเทศด้วย โดยธรรมชาติของงานแล้วทางกรมอาชีวศึกษามีความหลากหลาย สลับซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะการสอนคนให้มีความรู้ความสามารถเข้าสู่โลกอาชีพนั้นเป็นเรื่องที่ไม่หยุดนิ่ง เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาลักษณะอาชีพและการทำงานก็เปลี่ยนไปด้วย ถ้าจะเทียบกับจำนวนอาชีพที่มีอยู่จริง จึงได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้โดยมุ่งเพื่อ

เตรียมบุคคลสำหรับงานอาชีพ โดยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีทักษะ และเจตคติที่จำเป็นในการประกอบอาชีพระดับต่าง ๆ ที่มีอยู่ในระบบเศรษฐกิจเพื่อผลิต และพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับต้นและระดับกลางให้เหมาะสม

สถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำเป็นที่จะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542ซึ่งในหมวดที่ 4 เป็นการจัดการศึกษาซึ่งเป็นทิศทางการกระบวนกรจัดการศึกษาของชาติทุกระดับ สำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงหลักที่ว่าผู้เรียนจะต้องมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ สถานศึกษาต้องดำเนินการ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง บูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดบรรยากาศ เอื้อต่อการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 การปฏิรูปการเรียนการสอน ตามแนวทางการจัดการศึกษาในหมวด 4 ที่ให้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารคุณภาพการเรียนการสอน จึงเป็นงานหลักของสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดก็ตามจะต้องมีการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพมาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงาน ด้านการเรียนการสอน และการจัดกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นหัวใจของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา และ

บุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานนั้น (สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2552: ออนไลน์)

เพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาจึงมีส่วนสำคัญมากในการพัฒนาบุคคลกรสู่การแข่งขัน ดังนั้นวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาสถานศึกษาของตนเองให้คงอยู่ได้ด้วยการดำเนินการบริหารของตนเอง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจึงต้องมีการบริหารที่มีคุณภาพโดยอย่างยิ่ง ด้านการเรียนการสอน การจัดการของสถานศึกษา ที่เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ทุกท่าน ในการควบคุมดูแลการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวัดผลการศึกษา การจัดโปรแกรมการเรียนในสาขาวิชาต่างๆ งานหลักสูตรและการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานหลักสูตรพิเศษ งานห้องสมุด ด้านทั้งหมดนี้จึงเป็นหลักการบริหารให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้การดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน มีความเชื่อมั่นจากการประเมินภายใน การประเมินภายนอก ผู้ปกครอง สังคม ผู้ประกอบการ รวมถึงนักเรียน นักศึกษาที่จะเข้ามาเรียนรู้ เพิ่มประสบการณ์ของตนเองเพื่ออนาคตของตน

การบริหารคุณภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จึงมีความสำคัญและจำเป็นในการบริหารเพราะวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเป็นการบริหารด้วยตนเองของผู้รับใบอนุญาต และมีการแข่งขันด้านผู้เรียนจากโรงเรียนสามัญ การบริหารคุณภาพจึงเป็นจุดสำคัญในการที่สามารถทำให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนดำรงอยู่ได้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการบริหารที่มีคุณภาพและผู้วิจัยเป็นบุคลากรในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงองค์ประกอบ

สำคัญที่ทำให้การบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ เหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกทำการวิจัยองค์ประกอบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค้นคว้า แนวทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ความสำเร็จในการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. องค์ประกอบการบริหารด้านการศึกษาและฝึกอบรมด้านการทำงานเป็นทีม ด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุนด้านการติดต่อสื่อสารด้านภาวะผู้นำ ด้านการวัดผลประเมินการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมองค์กรมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. องค์ประกอบการบริหารด้านการศึกษาและฝึกอบรม ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุน ด้านการติดต่อสื่อสารด้านภาวะผู้นำ ด้านการวัดผลประเมินการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมองค์กรสามารถทำนายความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) อยู่ในระดับดี หรือ ดีมากจำนวน 81 วิทยาลัย จำนวนประชากรทั้งหมด 1,364 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) อยู่ในระดับดี หรือ ดีมากจำนวน 26วิทยาลัย จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 310 คน มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multistage Random Sampling) โดยทำการเลือกจาก จังหวัด ขนาดของวิทยาลัยและจำนวนผู้บริหารและคณะครู แล้วใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2553: 44)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบการบริหารที่ส่งผลให้การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษามีคุณภาพ

2. แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ตอนจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับ

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยแบบสอบถาม ใช้ถาม ผู้บริหารและครูผู้สอน มีข้อมูลประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง หน้าที่ของวิทยาลัย

ตอนที่ 2 องค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) การศึกษาและฝึกอบรม 2) การทำงานเป็นทีม 3) โครงสร้างที่เกื้อหนุน 4) การติดต่อสื่อสาร 5) ภาวะผู้นำ 6) การวัดผลประเมินการปฏิบัติงาน 7) วัฒนธรรมองค์กร

การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลครบแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์แนวทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้สถิติโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis) องค์ประกอบทั้ง 7ด้านได้แก่ด้านภาวะผู้นำด้านการศึกษาและฝึกอบรม ด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุน ด้านการติดต่อสื่อสารด้านการวัดผลประเมินการปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีมด้านวัฒนธรรมองค์กรที่จะส่งผลต่อการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้สถิติการวิเคราะห์การวิเคราะห์องค์ประกอบ

เชิงยืนยัน (CFA)

4. การวิเคราะห์พยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาระหว่างตัวแปรการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ กับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผล

1. แนวทางการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารองค์ประกอบการบริหารคุณภาพทุกด้านอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านการติดต่อสื่อสารด้านการทำงานเป็นทีมด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุนด้านการศึกษาและฝึกอบรมด้านภาวะผู้นำ ด้านการวัดผลประเมินการปฏิบัติงานและด้านวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับโดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.14 - 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.38 - 0.49

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาพตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านการทำงานเป็นทีมด้านโครงสร้างที่สนับสนุน ด้านติดต่อ

สื่อสาร ด้านภาวะผู้นำ ด้านการวัดผลและประเมินการปฏิบัติงาน และด้านวัฒนธรรมองค์กรโดยได้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ -0.002 - 7.648 และค่า R² ที่แสดงให้เห็นถึงความความเชื่อมั่นขององค์ประกอบอยู่ในระดับสูงจากข้อมูลสรุปได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 7 ตัวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพ

3. การพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาระหว่างตัวแปรองค์ประกอบการบริหารคุณภาพ กับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยรวม ประกอบด้วยตัวแปรทำนาย 4 ด้าน ขององค์ประกอบการบริหารคุณภาพได้แก่ด้านการวัดผลและประเมินการปฏิบัติงานด้านการทำงานเป็นทีม ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านการศึกษาและการฝึกอบรม สามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยรวมได้ร้อยละ 66.3 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้สูงสุด ตามลำดับ คือ ตัวแปร ด้านวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านการศึกษาและการฝึกอบรม

3.2 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านผู้เรียนและผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวแปรทำนาย 2 ด้าน ขององค์ประกอบการบริหารคุณภาพ ได้แก่ ตัวแปร ด้านวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านการทำงานเป็นทีม สามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิภาพ

การบริหารด้านผู้เรียนและผู้เรียนและผู้สำเร็จ การศึกษาวิชาชีพ ได้ร้อยละ 43.6 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้สูงที่สุดตามลำดับคือ ตัวแปร ด้านวัดผลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และ ด้านการทำงานเป็นทีม

3.3 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการ บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรทำนาย 4 ด้าน ขององค์ ประกอบการบริหารคุณภาพ ได้แก่ ตัวแปรด้าน การทำงานเป็นทีม ด้านการวัดผลและประเมิน การปฏิบัติงานด้านพัฒนาธรรมองค์กร ด้านการ ศึกษาและการฝึกอบรม สามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตรและ การเรียนการสอนอาชีวศึกษา ได้ร้อยละ 53.0 โดย ตัวแปรที่สามารถทำนายได้สูงที่สุดตามลำดับคือ ตัวแปรด้านการทำงานเป็นทีม ด้านวัดผลและการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านพัฒนาธรรมองค์กร และด้านการศึกษาและการฝึกอบรม

3.4 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการ บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านการบริหารอาชีวศึกษา ประกอบด้วยตัวแปร ทำนาย 5 ด้าน ขององค์ประกอบการบริหาร คุณภาพทั้งองค์การ ได้แก่ ตัวแปรด้านวัดผลและ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็น ทีม ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านพัฒนาธรรมองค์กร ด้านการศึกษาและการฝึกอบรม สามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารจัดการ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านการบริหาร อาชีวศึกษา สามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการบริหารอาชีวศึกษา ได้ ร้อยละ 40.1 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้สูง ที่สุดตามลำดับด้านวัดผลและการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการติดต่อ สื่อสาร ด้านพัฒนาธรรมองค์กรและด้านการศึกษา

และการฝึกอบรม

3.5 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการ บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้าน การบริหารวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย ตัวแปรทำนาย 4 ด้าน ขององค์ประกอบ การบริหารคุณภาพ ได้แก่ ตัวแปร ด้านวัดผลและ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านพัฒนาธรรมองค์กร ด้านการติดต่อสื่อสารและด้านการศึกษาและการ ฝึกอบรม สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการ บริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการและวิชาชีพ ได้ร้อยละ 46.0 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายสูง ที่สุดตามลำดับ คือตัวแปร ด้านวัดผลและการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านพัฒนาธรรมองค์กร ด้านการติดต่อสื่อสารและด้านการศึกษาและการ ฝึกอบรม

3.6 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการ บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้าน นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรือการ วิจัย ประกอบด้วยตัวแปรทำนาย 4 ด้าน ของ องค์ประกอบการบริหารคุณภาพ ได้แก่ ด้านการ ทำงานเป็นทีม ด้านพัฒนาธรรมองค์กร ด้านวัดผล และประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านโครงสร้าง เกื้อหนุน สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการ บริหารจัดการ ด้านนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งาน สร้างสรรค์หรือการวิจัย ได้ร้อยละ 48.0 โดย ตัวแปรที่สามารถทำนายสูงที่สุดตามลำดับ คือ ตัวแปร ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านพัฒนาธรรม องค์กรด้านวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านการโครงสร้างที่เกื้อหนุน

3.7 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการ บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้าน การปลูกฝังจิตสำนึก และเสริมสร้างความเป็น พลเมืองไทยพลเมืองโลกประกอบด้วยตัวแปร ทำนาย 4 ด้าน ขององค์ประกอบการบริหาร คุณภาพ ได้แก่ตัวแปร ด้านการวัดผลและประเมิน

การปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านพัฒนา
ธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำ สามารถรวมกัน
ทำนายประสิทธิผลการบริหารจัดการ ด้านการ
ปลูกฝังจิตสำนึก และเสริมสร้างความเป็นพลเมือง
ไทยพลเมืองโลกได้ร้อยละ 62.0 ตัวแปรที่ทำนาย
ได้สูงสุดตามลำดับ คือตัวแปร ด้านการวัดผลและ
ประเมินการปฏิบัติงานด้านการทำงานเป็นทีมด้าน
พัฒนาธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำ

3.8 ผลการพยากรณ์ประสิทธิผลการ
บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้าน
การประกันคุณภาพประกอบด้วยตัวแปรทำนาย 4
ด้าน ขององค์ประกอบการบริหารคุณภาพ ได้แก่
ตัวแปร ด้านการวัดผลและประเมินการปฏิบัติงาน
ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการติดต่อสื่อสารด้าน
พัฒนาธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำสามารถ
รวมกันทำนายประสิทธิผลการบริหารจัดการ ด้าน
การปลูกฝังจิตสำนึก และเสริมสร้างความเป็น
พลเมืองไทยพลเมืองโลกได้ร้อยละ 62.0 ตัวแปร
ที่ทำนายได้สูงสุดตามลำดับ คือตัวแปร ด้านการ
วัดผลและประเมินการปฏิบัติงานด้านการทำงาน
เป็นทีมด้านการติดต่อสื่อสารด้านพัฒนาธรรม
องค์กร และด้านภาวะผู้นำ

อภิปรายผล

จากการศึกษาขององค์ประกอบการบริหาร
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวัน
ออกเฉียงเหนือ มีข้อค้นพบที่สำคัญ และประเด็น
ที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับแนวทางการ
บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพใน ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิเคราะห์ ระดับการ
ปฏิบัติหรือการดำเนินการเกี่ยวกับ องค์ประกอบ
การบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพโดย
รวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ที่ เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก
วิทยาลัยต้องมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามพระ

ราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด6
มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา
มาตรา 47 ให้มีระบบประกันคุณภาพภายใน และ
ประกันคุณภาพภายนอก มาตรา 48 ให้หน่วยงาน
ต้นสังกัดและวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกัน
คุณภาพในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร
การศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ดัง
นั้น สถานศึกษาจึงมีการดำเนินงานให้มีคุณภาพ
ทุกๆ ด้าน เพื่อรองรับการประเมิน ด้วยเหตุนี้
ทำให้วิทยาลัยตื่นตัวในการพัฒนาการบริหารจึง
ทำให้ การนำองค์ประกอบการบริหารคุณภาพมา
ดำเนินการบริหารในวิทยาลัยอาชีวศึกษามากขึ้น
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์
(2539: 33) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักที่จะ
ทำให้การดำเนินการบริหารงานคุณภาพ ประกอบ
ด้วยด้านการศึกษาและฝึกอบรม ด้านการทำงาน
เป็นทีม ด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุน ด้านการติดต่อ
สื่อสารด้านภาวะผู้นำ ด้านการวัดผลประเมินการ
ปฏิบัติงาน ด้านพัฒนาธรรมองค์กร

ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์การปฏิบัติหรือ
การดำเนินการเกี่ยวกับองค์ประกอบบริการ
คุณภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวมและรายด้านนับ
ได้ว่ามีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่าผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
ให้การสนับสนุนในกระบวนการบริหารคุณภาพ
ของวิทยาลัยพอประมาณตามกำลังทรัพยากรที่มี
อยู่ ดังนั้นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ
ประการหนึ่ง คือจะต้องได้รับการสนับสนุน
อย่างจริงจังจากผู้บริหารระดับสูงฉะนั้นผู้บริหาร
จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการดำเนิน
งานการบริหารคุณภาพในวิทยาลัยให้มากขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง
ยืนยัน (CFA) การบริหารที่มีคุณภาพของวิทยาลัย
อาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พบว่าทุกองค์ประกอบมีความสำคัญ ส่งผลให้การ
บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งได้
สอดคล้องกับ Davis L Goetsch (1994, 14)
กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหาร
คุณภาพโดยรวมโดยจะต้องประกอบด้วยหลาย
องค์ประกอบด้วยกันเพียงแต่ตัวใดตัวหนึ่งก็ไม่
อาจสามารถทำให้การบริหารงานให้มีคุณภาพได้
และสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2539: 33) ได้อธิบาย
องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารคุณภาพทั้ง
องค์การมีดังนี้

1) การศึกษาและการฝึกอบรม คือ
ความสำเร็จของความพยายามที่จะพัฒนาความ
สามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์
ของคุณภาพในหน่วยงานและจุดประสงค์ของการ
ปฏิบัติงาน

2) การทำงานเป็นทีม คือ การร่วมกัน
ทำงานของสมาชิกที่มากกว่า 1 คน โดยที่สมาชิก
ทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกันจะทำอะไร
แล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการ
ทำงานร่วมกันการทำงานเป็นทีมมีความสำคัญใน
ทุกองค์การการทำงานเป็นทีมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการ
เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3) โครงสร้างที่สนับสนุน คือ การปรับ
เปลี่ยนโครงสร้างขององค์การหรือของสถานศึกษา
ที่สนับสนุนวิถีคิดและวิถีการทำงานอย่างเป็นระบบ
เพื่อเกื้อหนุนกัน

4) การติดต่อสื่อสาร คือ การดำเนินการ
ให้มีการติดต่อสื่อสารอย่างทั่วถึงระหว่างหน่วย
งานต่าง ๆ ภายในองค์การเพื่อให้เกิดความเข้าใจ
ตรงกัน

5) ภาวะผู้นำคือ ความสำเร็จของผู้บริหาร
ในการสร้างสรรค์และสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรม
ในการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและการให้ความสำคัญ
สำคัญแก่นักเรียนครูผู้ปกครองและชุมชน

6) การวัดผลประเมินการปฏิบัติงาน เป็น
ระบบที่สร้างขึ้นเพื่อตอบแทน ความสำเร็จในการ
ปฏิบัติงานของพนักงาน แต่ละคนหรือทีมงาน
หรือทีมแผนกงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากมีระบบ
การประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการปรับปรุง
กระบวนการปฏิบัติงาน

7) วัฒนธรรมองค์กรคือ ค่านิยมและ
ความเชื่อที่มีร่วมกันอย่างเป็นระบบที่เกิดขึ้น
ในองค์กร และใช้เป็นแนวทางในการกำหนด
พฤติกรรมของคนในองค์กรนั้น วัฒนธรรมจึงเป็น
เสมือน “บุคลิกภาพ” (personality) หรือ “จิต
วิญญาณ” (spirit) ขององค์กร

จึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 7 ด้านนี้
สามารถนำไปใช้ในการบริหารได้อย่างมีคุณภาพ
ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ

3. ผลการสร้างสรรค์สมการพยากรณ์
ความสำเร็จในการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา
เอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการ
การอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง องค์
ประกอบการบริหารคุณภาพกับประสิทธิผลการ
บริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
พบว่า องค์ประกอบการบริหารคุณภาพมีความ
สัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารจัดการตาม
มาตรฐานการอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ มีองค์
ประกอบการบริหารคุณภาพ 4 ด้านที่เข้าสมการ
พยากรณ์ ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินการ
ปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านวัฒนธรรม
องค์กร และด้านการศึกษาและฝึกอบรม ส่วน
องค์ประกอบการบริหารคุณภาพ 3 ด้านที่ไม่เข้า
สมการพยากรณ์ ได้แก่ ด้านโครงสร้างที่เกื้อหนุน
ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านภาวะผู้นำ

ผลที่ทำให้องค์ประกอบการบริหาร
คุณภาพ 4 ด้านเข้าสู่สมการพยากรณ์ สามารถ
อภิปรายได้ดังนี้

1) ด้านการวัดผลและประเมินการปฏิบัติงาน
งานเนื่องจากสภาพจริงของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
เอกชน จะสามารถดำเนินกิจกรรมอยู่รอดได้ต้อง
มาจากจำนวนของนักเรียน นักศึกษาที่มาเข้ารับ
การเรียนการสอน เพราะงบประมาณในการบริหาร
ได้มาจากนักเรียน นักศึกษาเป็นหลัก ดังนั้นหาก
วิทยาลัยไม่มีคุณภาพในการบริหารจัดการเรียน
การสอน นักเรียน นักศึกษาที่จะเข้ามารับการเรียน
การสอนก็น้อยลงไปด้วย เพื่อความอยู่รอดของ
วิทยาลัยและเป็นไปตามนโยบายการศึกษา ดังนั้น
การบริหารจึงต้องการวัดผลการปฏิบัติงานของครู
อาจารย์ในแต่ละภาคเรียน หรือ ปีการศึกษา เพื่อ
ตรวจสอบถึงคุณภาพการเรียนการสอนของ ครู
อาจารย์ เป็นการกระตุ้นให้ครูอาจารย์มีการปฏิบัติ
งานอย่างมีคุณภาพ ครู อาจารย์ปฏิบัติงานอย่างมี
คุณภาพ วิทยาลัยก็มีคุณภาพ ผู้ปกครองไว้วางใจ
ในคุณภาพ นักเรียน นักศึกษามาเข้ารับการเรียน
การสอนเป็นจำนวนมาก วิทยาลัยเอกชนก็สามารถ
ดำเนินกิจการได้ จึงทำให้องค์ประกอบการบริหาร
คุณภาพ ด้านการวัดผลและประเมินการปฏิบัติงาน
เป็นด้านที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ คะแนนสุดท้ายที่สุด

2) ด้านการทำงานเป็นทีมเนื่องจาก
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน มีรูปการดำเนินงาน
ไม่ซับซ้อน จึงทำให้มีความผูกพันของ ครู อาจารย์
และบุคลากร แบบครอบครัว แบบพี่น้อง มีความ
รักในสถาบันหรือหน่วยงาน จึงส่งผลให้ ด้าน
การทำงานเป็นทีมเข้าสู่สมการพยากรณ์เป็นองค์
ประกอบอันดับสอง และก็สอดคล้องกับแนวคิด
ของ Deam and Bownns (1994: 392-418)
ที่สรุปว่าหัวใจหลักขององค์ประกอบการบริหาร
ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การ
มุ่งความสนใจไปที่ลูกค้า การปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง

และ การทำงานเป็นทีม และสอดคล้องกับ
งานวิจัยของริกส์บาย ศึกษาเรื่องการ การบริหาร
แบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การและวัฒนธรรมของรูป
แบบโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การมีพันธะ
ผูกพันอย่างเหนียวแน่นจะสนับสนุน ให้วัฒนธรรม
คุณภาพยังคงมีอยู่ทั้งในระดับอำเภอ และโรงเรียน
ลักษณะวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นว่าเชื่อถือมาก
คือ การบริหารแบบร่วมมือ การทำงานเป็นทีม
และการทำงานร่วมกัน นอกจากนั้นการทำงาน
เป็นทีมจะส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติงาน
ที่มีคุณภาพ ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ
ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิล
เลียมตันแคน (วีระพจน์ ลือประสิทธิ์สกุล, 2540:
120-121) ซึ่งเป็นระบบที่ทำให้เกิดการปรับปรุง
อย่างต่อเนื่อง ลูกค้ายจะเป็นผู้ตัดสินใจ บนพื้น
ฐานแห่งความพึงพอใจ การมีส่วนร่วมของสมาชิก
ทุกคนในองค์การ ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ การ
บริการกระบวนการ และวัฒนธรรมองค์การ

3) ด้านวัฒนธรรมองค์กร เนื่องจาก
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นการ
ดำเนินงานในรูปแบบครอบครัว เครือญาติ และ
การอุปถัมภ์ จึงทำให้ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และ
บุคลากร มีความใกล้ชิด ดังนั้นจึงเกิดวัฒน
ธรรมองค์กร ในการช่วยเหลือกันทั้งในและนอก
วิทยาลัย และถือเป็นการปฏิบัติในหน่วยงาน
นั้นๆ จึงเป็น องค์ประกอบด้านหนึ่งเข้าสู่สมการ
พยากรณ์ และสอดคล้องกับความหมาย ของวีริช
สงวนวงศ์วาน (2547: 20) กล่าวถึง วัฒนธรรม
องค์กร คือ ค่านิยมและความเชื่อที่มีร่วมกันอย่าง
เป็นระบบที่เกิดขึ้นในองค์กร และใช้เป็นแนวทาง
ในการกำหนดพฤติกรรมของคนในองค์กรนั้น
วัฒนธรรมจึงเป็นเสมือน “บุคลิกภาพ” (person-
ality) หรือ “จิตวิญญาณ” (spirit) ขององค์กร ทิพ
วรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2547: 212)ให้ความ
หมายของวัฒนธรรมองค์กร ว่าวัฒนธรรมองค์กร

เป็นแบบแผนของความเชื่อหรือค่านิยมหรือสมมติฐานที่มีร่วมกันในองค์กรซึ่งเกิดจากปฏิบัติสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมหรือในองค์กร เป็นสิ่งที่มีร่วมกันระหว่างสมาชิกของกลุ่มสังคม ซึ่งเราสามารถเรียนรู้สร้างขึ้นและถ่ายทอดไปยังคนอื่น ๆ และ Schein (1992: 111) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมองค์กรว่าหมายถึง รูปแบบฐานคติพื้นฐานซึ่งสร้าง ค้นพบ หรือพัฒนาขึ้นโดยคนกลุ่มหนึ่ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอกหรือการประสานงานภายใน และสามารถใช้งานได้ดีจนกระทั่งได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องจึงได้รับการกำหนดไปยังสมาชิกใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการรับรู้การคิดและรู้สึกต่อปัญหาต่าง ๆ

4) ด้านการศึกษาและฝึกอบรม เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ดำเนินอยู่ได้ด้วยคุณภาพ ดังนั้น คุณภาพ เกิดจากการที่ บุคลากรได้รับความรู้ ได้รับการพัฒนาอยู่เสมอ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจึงต้องมีการส่งเสริมให้ ครู อาจารย์ หรือ บุคลากรไปศึกษาต่อหรือเข้าไปรับการอบรมความรู้ใหม่ๆ ในด้านต่างๆ เช่น ด้านการใช้เครื่องมือช่าง การใช้เครื่องจักรกล ระเบียบทางการบัญชี เทคนิคกลยุทธ์ทางการตลาดแบบใหม่ เพื่อนำองค์ความรู้และประสบการณ์มาถ่ายทอดให้กับนักเรียน นักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพในการบริหารด้านวิชาการของวิทยาลัย ด้านการศึกษาและฝึกอบรมจึงเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่เข้าสู่สมการพยากรณ์ด้วย และยังสอดคล้องกับ สมชาย เทพแสง (2548: 54) ว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการคุณภาพโดยรวมโดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญเพราะถือว่ามนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารและการจัดการถ้ามนุษย์ได้

รับการพัฒนาแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จะพัฒนาง่ายขึ้นขณะเดียวกันการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรในองค์กรการวางแผนการอบรมตามความจำเป็นของบุคลากรเพื่อเน้นการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลการส่งเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็นแก่บุคลากรตามความถนัดและความสนใจสอดคล้องกับตำแหน่งงานส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดจนส่งเสริมขวัญกำลังใจของบุคลากรในโรงเรียน

ผลที่ทำให้องค์ประกอบการบริหารคุณภาพ 3 ด้านไม่เข้าสู่สมการพยากรณ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างที่เกือหนุน เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน มีสายบังคับบัญชาแบบ แบบราบ การเสนองานต่างๆ ของแต่ละฝ่ายหรือแต่ละแผนก สามารถเสนองานไปสู่ผู้บริหารโดยตรง ทำให้โครงสร้างการบริหารงานไม่ซับซ้อน จึงส่งผลให้องค์ประกอบด้านโครงสร้างที่เกือหนุนไม่เข้าสู่สมการพยากรณ์

2) ด้านการติดต่อสื่อสาร ผลมาจากด้านโครงสร้างที่เกือหนุน ที่ว่ามีโครงสร้างที่แบนราบ ทำให้การติดต่อสื่อสารง่ายไม่จำเป็นต้องมีหนังสือเวียน การกระจายข่าวหรือการบอกต่อสะดวกสามารถรับรู้ทั่วถึงกัน และการรับคำสั่งจากผู้อำนวยการ ก็เป็นแบบทางเดียว จึงเป็นเหตุให้ด้านการติดต่อสื่อสารไม่เข้าสู่สมการพยากรณ์

3) ด้านภาวะผู้นำ เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนส่วนมากผู้บริหาร เป็นผู้รับใบอนุญาต หรือเป็นเจ้าของเอง การสั่งงาน ก็ต้องทำตามอย่างดี ที่ด้านการติดต่อสื่อสารว่าเป็นการสื่อสารทางเดียว ไม่มีการปฏิเสธการทำงาน ดังนั้นผู้บริหารอาจมีภาวะผู้นำในตำแหน่งผู้บริหารด้วยกันก็สามารถที่จะสั่งงาน ครู อาจารย์ และบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้ตามที่บริหารวิทยาลัยได้ จึงเป็น

เหตุให้ด้านภาวะผู้นำไม่เข้าสู่สมการพยากรณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาองค์ประกอบการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนคุณภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผลการวิจัยแม้พบว่าการแนวทางการบริหารคุณภาพของสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมากแต่ก็อยู่ในระดับมากขึ้นต้นเท่านั้น จึงอยู่ในวิสัยที่สามารถพัฒนาต่อไปได้อีก ดังนั้น ควรพัฒนาเรื่องการบริหารคุณภาพทั้งองค์การในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนทุกแห่งให้มีความเข้มข้นและบรรลุผลมากยิ่งขึ้น

1.2 ผลการวิจัยแม้พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับมากทุกด้านแต่ก็อยู่ในระดับมากขึ้นต้นเช่นเดียวกันยังอยู่ในวิสัยที่ดำเนินการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิผลต่อไปได้อีกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านที่มีระดับหรือความสำเร็จอยู่ในลำดับสุดท้ายได้แก่นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรือการวิจัยดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหาร ควรจะมีการเร่งรัดให้มีการดำเนินงานตาม

มาตรฐานการอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น

1.3 ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานคุณภาพทั้งองค์การโดยรวมส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มีค่าการทำนายทำนายได้ 66.3 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารระดับสูงทุกควรส่งเสริมให้มีการปฏิบัติมากขึ้น ในองค์ประกอบที่ส่งผลดังกล่าวและเร่งรัดในองค์ประกอบอื่นๆ ด้วยเช่นเดียวกันจะทำให้ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาประสบผลสำเร็จมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบการบริหารคุณภาพ โดยการเพิ่มตัวแปรในการศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบการบริหารคุณภาพ เชิงยืนยันในกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ในการวิจัย

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานด้วยระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างจากเดิม เช่น เพิ่มกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2547). ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: แชนพไรน์พริ้นติ้ง.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2547). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- วีรพจน์ ลือประสิทธิ์สกุล. (2540). TQM LIVING HANBOOK An Executive Summary. กรุงเทพมหานคร: บีพีอาร์แอนด์ทีควิเด็มคอนซัลแทนท์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชาย เทพแสง. (2548). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการจัดการคุณภาพโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษาศุภภูมิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโร.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2539). การนำเสนอรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2554). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน.
- สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2552). มาตรฐานการอาชีวศึกษา(ออนไลน์). แหล่งที่มา: www.vec.go.th. (2555, พฤษภาคม 11).
- Goetsch, D. L., & Davis. (1994). Introduction to total quality: quality, productivity, competitiveness. New York: Macmillan Publishing Company.
- Deam and Bownns. (1994). Microeconomic studies in higher education, Dissertation Abstracts International.
- Schein, E. H. (1992). Organizational culture and leadership (2nd ed.). San Francisco: Jossey-Bass.